

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

**Pasarét, 2012. május 17.
(csütörtök)
Mennybemenetel**

Horváth Géza

ELMENT, DE ELŐBB ELJÖTT

Alapige: Efézus 4,9-10

Az pedig, hogy „felment”, mi mást jelent, mint azt, hogy le is szállt erre a földre. Aki leszállt, az „fel is ment”, feljebb minden égnél, hogy betöltse a mindenséget.

Imádkozzunk!

Hálaadással köszönjük neked, mennyei Atyánk, hogy ezen a délelőttön együtt lehetünk néhányan, hogy ünnepet szenteljünk, és szent igéddel éljünk.

Köszönjük, hogy csak azért szentelhetünk ünnepet, mert ünnepet szereztél nekünk ezzel a mai alkalommal is, amikor arra emlékezünk, hogy Jézus Krisztus felment a mennybe. Köszönjük, hogy ezt vallhatjuk, ahogy énekeltük: az örök Ige testet öltött, eljött erre a földre, elvégezte váltságmunkáját, és ezt befejezván, amikor számot adott erről, hogy elvégezte a munkát, amelyet reá bízott az Atya, visszament oda, ahonnan jött, és ahova való.

Urunk, engedd megértenünk ennek a titkát. Hadd nyíljon meg előttünk az ige üzente, gazdagsága, a te isteni szeretetednek mélysége és magassága, szélesége és hosszúsága.

Ezért könyörülj meg rajtunk, Urunk, és prédikáld szent igédet, felséges Isten, ne hagyd szomjúhozni a mi lelkünket. Áldd meg életünket, felséges Isten!

Ámen.

Igehirdetés

Ma Jézus mennybemenetelére emlékezünk. Arra az eseményre, hogy húsvét után negyven nappal a feltámadott Úr Jézus Krisztus felment a mennybe az Olajfák hegyén, tanítványainak szeme láttára.

Nagyon fontos ezt tudnunk, amit Isten igéje hangsúlyoz, hogy a feltámadás után negyven nappal még megjelent a feltámadott Krisztus azért, hogy le-

ELMENT, DE ELŐBB ELJÖTT

---

gyenek neki tanúbizonyságai, és tizenegy tanítványnak a szeme láttára emelkedett fel. Felhő takarta el a szemük elől. Itt még megjelenik egy angyal, és azt mondja: ez a Jézus akképpen fog visszajönni, ahogy láttátok elmenni.

Jézus ad még nekik néhány utasítást, tanácsot ott, azután eltűnik a szemük elől.

Jézus Krisztusnak a mennybemenetele hitvallási tételeink egyike. Jelentős dolog tehát. Nem akármilyen ünnep ez a mai. Régen olyan nagy ünnep volt az áldozócsütörtök — ahogy akkor nevezték, mi úgy nevezzük: mennybemenetel ünnepe —, hogy a konfirmációt is ezen a napon tartották a gyülekezeteinkben. Ma már sokan nem is tudják, hogy minek az ünnepe ez.

Isten hívó népének sem tudni kell, hogy minek az ünnepe ez, hanem értenie, hogy minek az ünnepe is ez a csodálatos nap.

Egy régi katekizmust olvastam. Néhány száz évvel ezelőtt írták a mi eleink, és abban nem így nevezték: mennybemenetel, hanem úgy, hogy Jézus Krisztus „áttétetett” a látható világból a láthatatlan világba. Ez azt jelenti, hogy mennybemenetel után soha, semmikor a visszajövetelig testben Jézus Krisztus nem fog megjelenni. Testben nem lehet vele találkozni. De hitvallásunk leszögezi, hogy istenségére, kegyelmére, fenségére, lelkére nézve viszont soha nem távozik el tőlünk. Ezért énekelhetjük: Itt van Isten köztünk, gyertek Őt imádni. És ezért igaz az, amit Máté evangéliumában olvasunk: „Íme, én tiveletek vagyok mind a világ végezetéig.”

Nézzük meg, hogy Jézus Krisztusnak a mennybemenetele mit is jelent a számunkra. Ebben az előbb említett kátéban olvastam egy mondatot, a régiek úgy tanították: elég-e azt tudnod, hogy Jézus mennybe ment? A felelet pedig ez volt: nem elég, mert úgy kell benne hinnem, mint mennyben levő Üdvözítőben. Elég-e azt tudnod, hogy Jézus feltámadt? Felelet: nem, hanem úgy kell benne hinnem, mint feltámadt Üdvözítőben.

Nekem ez azt jelentette, amit a dogmatikánk így fogalmaz meg, hogy az üdvtények üdvjavakká válnak az életünkben.

Akármilyen világi ünnepet ünneplünk, akkor arra emlékezünk, hogy azon a napon mi történt. Például március 15-én, október 6-án, vagy augusztus 20-án mi történt. De amikor mi egyházi ünnepet, Jézus Krisztus személyéhez, váltágmunkájához kapcsolódó ünnepeket tartunk, akkor nemcsak arra emlékezünk, hogy mi történt ott és akkor, hanem arra, hogy abból kifolyólag mi történik itt és most.

Amikor Jézus Krisztusról és az üdvtényekről, megváltói munkájáról beszélünk, akkor mindig arról kell beszélni, hogy mi történik velem. Mert amit Jézus Krisztus nekem megszerzett, át akarja nekem adni. És mivel Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz, ennek a csodálatos eseménynek nemcsak akkor volt jelentősége, hanem ma is van, és a világ végéig, Jézus Krisztus visszajöveteléig lesz, mert Ő a megszerzett javaiból engem részesíteni akar. Ezért fontos a mennybemenetel is.

Ez az ige nagyon érdekes. Csak egy gondolat, ami most előttünk legyen, az Efézusi levél 4,9-10. verse. Pál apostol hogyan ír erről a jelentős eseményről.

Az írja: Az pedig, hogy „felment” mi mást jelent, mint azt, hogy le is szállt erre a földre. Aki leszállt, az fel is ment.

Érdekes, hogy Pál apostol Jézus Krisztusnak a mennybe való bemenetelét – inkább így mondom, mert ha fel, akkor mindenki kilométerekre gondol – összekapcsolja a földre való alászállásával. Azt mondja: Jézus azért ment a mennybe, mert onnan le is szállott. S mit akar nekünk ezzel kifejezni? Miért tartja ezt Pál annyira fontosnak, hogy mind a két versben szinte megismétli ezt a gondolatot: aki felment, az le is jött?

Először is azért, mert a mennybemenetel ünnepét önmagában nem lehet szemlélni. Mert ez az ünnep nem az, hogy Jézus felment a mennybe, hanem az, hogy eljött onnan. Ugye értjük, hogy milyen nagy evangélium ez. Milyen nagy örömhír ez, hiszen Jézus megváltói munkájának ez az utolsó képei, hogy felmegy a mennybe, és az első képek, hogy leszállt erre a földre. Emberi testet vett magára. Hozzánk hasonló lett, önmagát megüresítette, szolgálai formát vett fel.

Azért van ez, mert önmagában a mennybemenetel senkit nem üdvözít. Önmagában nem lehet szemlélni ezt az ünnepet, mint ahogy önmagában az sem üdvözít senkit, hogy tudom, hogy Jézus testté lett. Jézus Krisztusnak az egész megváltói munkáját nekünk együtt kell szemlélni, amely ott kezdődik, hogy testté lett. Miért olyan fontos ez, hogy testté lett az Isten?

Milyen nagy örömhír ez, hogy aki felment, az le is szállt. Ugyanis az összes vallás, amivel most „etetik” a népeket, arra épül, hogy te, mint ember juss el az Istenig, akár meditáció, akár ilyen-olyan praktikák, cselekedetek által. De az Isten igéje azt adja elénk ebben az igében is, hogy a nagy örömhír az, hogy nem én jutottam el az Istenig, hanem az Isten jutott el hozzám. Ezt senki más nem tanítja. Egyetlen vallás sem beszél arról, hogy Isten emberré lett. Istenségét elrejtette, midőn testünket felvette. Önmagát megüresítette, önmagát megalázta.

Jézus Krisztus önmegalázása, önmegüresítése két nagy hittételünk. A hétvégén elmondtam már a férfiaknak, hogy Jézus Krisztust senki nem alázta meg, Ő magát alázta meg, mert Őt senki nem tudja megalázni. Ő önmagát üresítette meg, felvette a mi emberi természetünket.

És miért kezdődik itt az üdvösség? Miért nem elég tudni azt, hogy Jézus mennybe ment? Miért kell tudni azt is, hogy le is szállott? Azért, mert ha valaki tudja, hogy Jézus le is szállt onnan, annak tudnia kell azt is, hogy miért szállt le. Nemcsak azt, hogy Jézus emberré lett, hanem miért lett emberré? És annak két dolgot kell tudnia:

Azt, hogy Isten igazsága elégtételt kívánt. Isten bűn miatti haragját valakinek meg kellett engesztelnie. Isten megkívánta az Ő igazságossága miatt, hogy az ember fizessen a bűnért és kiegyenlítse a számlát, visszafizesse a tartóztatását. Azt a nagy adósságot.

Isten igazsága *megkövetelte*, hogy az ember fizesse a számlát, az az Isten irgalma, hogy *megengedte*, hogy más tegyen eleget a bűnéért. Igazsága, hogy eleget kell tenni, irgalma az, hogy megengedi, hogy más fizessen. Ezért kellett Jézusnak testet ölteni. Ugyanaz a természet, amely elkövette a bűnt, de az a természet, amelyik ezt el tudja hordozni. Ez senki más, csak Jézus Krisztus.

ELMENT, DE ELŐBB ELJÖTT

Ezt vallották a mi eleink, a reformátorok. Ezt szögezték le abban a tételben, hogy egyedül Krisztus, nincs más üdvözítő és nem adatott az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk.

Értjük, miért olyan fontos az, hogy aki felment a mennybe, az le is szállt? Pál apostol miért figyelmezteti erre az embert, a keresztyéneket, a hívőket? Ne csak az a Jézus legyen a szemünk előtt, aki dicsőségesen felment, és felmagasztaltatott és befogadta Őt az ég, hanem az a Jézus legyen a szemem előtt, még a mennybemenetel ünnepén is, aki a betlehemi jászolbölcső szegénységébe kész volt eljönni értem, mert úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Az evangélium tehát nem ott kezdődik, hogy felment a mennybe, hanem ott, hogy lejött a földre.

Mit kell megértenem? Azt, hogy itt kezdődik az evangélium, hogy testet öltött Isten Fia, Jézus Krisztus, és mi ebben Isten szeretetének legfőbb bizonyítékát látjuk. E nélkül, hogy tudnám, hogy eljött, nem tudom értelmezni azt, hogy elment. Nem tudom értelmezni a mennybemenetel csodáját sem, és azt, hogy Jézus Krisztus ott van az Atya jobbján, mert a váltságot mindig egyben kell nézni. Jézus megváltói munkáját mindig egyben kell szemlélni nekünk, és ezért Őt magasztalni, dicsőíteni és áldani kell.

Tehát a mennybemenetelt nemcsak úgy fogadjuk el, mint tényt, hanem úgy, mint ajándékot a mi drága Urunktól.

A megváltás ugyanis két dologban áll, és ezt valljuk. Jézus szabadítása két dolgot foglal magában: Egyrészt a legfőbb rossztól való szabadulást adja nekem, másrészt pedig a legfőbb jóban való részesedést adja nekem. A legnagyobb gonosztól való szabadulás: a bűntől és haláltól megváltál engemet, Jézus, ó véred árán megszerzed üdvömet — mondja az ének. A szabadítás mindig ebben áll. Nemcsak abban, hogy részesít a legfőbb jóban. Mennybemenetel ünnepén lehetne mondani: Jézus azt mondta: elmegyek, helyet készítek nektek, ahol én vagyok, ti is ott legyetek. Eljövök, és magamhoz veszek titeket. — Sok ajándéka van a mennybemenetelnek, de ez a legfőbb jóban való részesedés.

Az embernek azonban mindig tudnia kell azt is, hogy ahhoz, hogy én a legfőbb jóban részesedjem, a legnagyobb gonosztól kell megszabadulnom: A Sátán fogságából és hatalmából. És ez Jézus szabadítása. Nemcsak felment, hanem le is jött. Nemcsak az, hogy a legfőbb jóban részesít és az lesz az osztályrészem minden hívővel együtt, amit szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg sem gondolt, amit Isten ígért az Őt szeretőknek. De ahhoz először szabadulnom kell a legfőbb gonosztól.

Ezért nem lehet külön szemlélni a mennybemenetelt. Mindig csak együtt, mert Jézus Krisztus így akarja elvégezni a váltságot. Nem kell tenned érte semmit, csak hidd el, hogy tied ez, hogy éretted történt. Nem kell cselekedned érte, csak látni, szemlélni, benne gyönyörködni, elfogadni, megköszönni. Hálás életem élni ezért a nagy szabadításért. Ebben akar bennünket részesíteni.

Mit jelent, hogy felment Krisztus a mennybe? Azt, hogy ott van az Atya jobbján. Uralkodik. Azt jelenti ez, hogy részesül abban a dicsőségben, fenség-

ben, hatalomban, ami örök időknek előtte az övé volt, mint Isten-lényéhez hozzá tartozott ez. Elfoglalta azt a helyet, amit otthagyt, és ahonnan eljött.

Ez a Jézus, majd akképpen fog eljönni, ahogy elment. Többet nem jelenik meg testben senkinek. Ha valaki azt mondja, hogy neki megjelent Jézus, nagyon vizsgálja meg magát, hogy rendben van-e nála minden, főképpen a hitbeli dolgok.

Isten nem küld már senkit. Itt a kijelentett Ige. Miért jelenne meg Jézus, amikor azt mondja Pál, hogy azért ment a mennybe, hogy betöltsön mindeneket.

Ismerjük Gagarin mondását: bejártam a világúrt, de Istennel nem találkoztam. Kár, hogy nem volt ott egy hívő ember, aki megmondta volna neki: ezért kár volt úrhajóba ülnie, életét kockáztatni, mert Istennel itt is találkozhatott volna, mégpedig ott, ahol az Ő igéje szól, és Lelke kiárad.

Jézus Krisztus felment a mennybe, hogy betöltsön mindeneket. Itt lehet vele találkozni. Itt van közöttünk. Itt van a középén. Nem kell, hogy testben megjelenjen, mert Ő mondta, hogy többet nem fog megjelenni, csak egyszer, de ez még nem történt meg.

Tudjuk, hogy van olyan szekta, amelyik kiszámolta, hogy Jézus mikor fog visszajönni. Ez nem jött be nekik. Jaj, elszámoltuk magunkat, módosítunk a dátumon. Azután sem jött be. Akkor a vezetőjük lemondott, lett új vezető, az meg kitalálta: visszajött Jézus akkor, amikor kiszámoltuk, csak láthatatlanul.

Olyan megdöbbenő, hogy ha Isten igéjét nem ismerik, akkor mi-mindent lehet az embereknek mondani. Mi-mindent esznek meg az emberek. Jézus Krisztus visszajövetelével kapcsolatban három dolgot vallunk: az első, hogy láthatóan jön el. „Ez a Jézus akképpen jön el, amint láttátok felmenni a mennybe.” Sőt azt mondja az ige: minden szem meglátja Őt.

Jézus sehol nem beszélt arról, hogy Ő láthatatlanul fog eljönni.

A második az: fenségesen fog eljönni, dicsőséggel és hatalommal. Erről ír nekünk Isten igéje. Nem úgy, mint a betlehemi jászolbólcsőben, mint egy magatehetetlen kisded, hanem hatalommal és dicsőséggel.

És a harmadik, amit tudunk, az: váratlanul. „Nem tudjátok sem a napot, sem az órát.” Éppen ezért legyetek készen, nehogy alva, vagy hitetlenül, vagy kicsiny hitben találjon titeket. Hanem legyetek hasonlók azokhoz a szolgálkhoz, akik várják az ő Urukát. És boldog az a szolga, akit, amikor az ő Ura eljön, munkában fog találni. Ennyit tudunk, de ez nekünk elég.

Végül mit jelent, hogy Jézus a mennyben van? Mi haszna van ebből annak, aki hiszi a váltságot? Hiszi, hogy Jézus Krisztus a legfőbb rossztól megszabadította. Az ördögnek minden fogságából engem megszabadított. És mi az a legfőbb jó, amiben részesíteni akar? Ezt mindig együtt kell szemlélni.

Amikor a tékozló fiú hazamegy, a példázatban szépen benne van, hogy megszabadul a régi életétől. Ott még a fejében nincs világosság. Mert azt mondja: tégy engem olyanná, mint a te béreseid közül egy. Nem. A legfőbb jóban részesülsz. Ez az én fiam. És megkapja a fiúságnak a jelképeit: kezdének vigadni.

Aki ezt elfogadja, hogy részesít engem a legfőbb jóban, az miért hálás mennybemenetel ünnepén? A következőkért hálás:

Először azért, hogy Ő nekünk közbenjárónk a mennyben. Ez azt jelenti, hogy Jézus Krisztus a mennyben halálával és feltámadásával van jelen. És közbenjárónk, ami azt jelenti, hogy az Atya színe előtt azért jár közben értünk, mint egyedüli közbenjáró, hogy az Atya részesítsen az Ő drága érdemeinek gyümölcseiből bennünket. És úgy nézzen ránk: Jézus Krisztuson, a megöletett Bárányon keresztül. A Jelenések könyvében ezért olvassuk, hogy a mennyben hogy láttatik Jézus Krisztus? Mint Bárány. Mint Emberfia. Ez nem elírás. Azért, mert Jézus mint közbenjárónk, a mennyben halálával és feltámadásával van jelen. Ez a közbenjárás, hogy az én hívő bűneimet is ma is bocsássa meg az én Uram, miután megbocsátotta azt a nagy elfordulást tőle. Jézus nekem közbenjáró. Van szószólónk az Atyánál.

A másik, hogy minket, mint tagjait, fel fog venni oda. Mert a mennybemenetel azt jelenti, hogy a fej már benn van. Krisztus a fej, mi néki tagja. Ő a fény, mi színei. Mi cselédek, Ő a gazda, Ő miénk, Övéi mi. — Akkor mi az én vigaszom? Az, hogy akkor én is ott leszek. Nemcsak megígérte, hanem meg is tette. Elmegyek — ez megtörtént. Helyet készíték — az is megtörtént. Magamhoz veszek titeket, hogy ahol én vagyok ti is ott legyetek. Ugyanis a megváltott ember és Jézus Krisztus egymástól elválaszthatatlan. Ez a hívő élet titka, a megváltás csodája.

Ezért mondja az apostol boldogan: benne élünk, mozgunk és vagyunk. Mi elválaszthatatlanok vagyunk egymástól. Ha a fej a mennyben van, a test szétszakadhat? Kizárt. Bennünket is fel fog venni oda.

Egy fogyatékosokat ápoló otthonban történt, 20-25 évvel ezelőtt. A lelkipásztor a mennyről beszélt. Utána visszakérdezett, hogy vajon mennyit jegyeztek meg belőle. Azt kérdezte: kik lesznek a mennyben? Az egyik gyerek jelentkezett és nehezen, de kimondta: ott lesz Isten. Jelentkezik a másik, és azt mondja: ott lesz Jézus. Hátulról is jelentkezik egy fiúcska, feláll, kihúzza magát, és azt mondja: ott leszek én.

Ez a mennybemenetel csodája. Ha ott van Isten, ott van Jézus, akkor én is ott leszek. Miért? Mert „hova kívánod, én követlek. Isten Báránya, nyújtsd kezéd. Az élet nélküled nem élet. Hol te nem vagy, én sem leszek.” — Össze vagyunk kötve egymással, és egyszer ez valósággá válik. „Üdvösséggé lesz reményed, égi látássá hited.” Mert egyszer valósággá válik, hogy Isten minden ígérete Őbenne lett igenné és ámenné. És boldogan mondhatja azóta minden hívő, hogy ott leszek én is.

Ne felejtsük el a mai ígét: aki felment a mennybe, az le is szállt. Mindig együtt lássuk, együtt szemléljük, és a mi Urunkat a megváltás csodájáért örökké dicsőítsük már itt a földön és majd odaát.

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, hálaadással köszönjük mennybemeneteled csodáját. Köszönjük, hogy valóban teljes a váltság, amit készítettél. Tökéletes, nincs híja, bevégezted teljesen, amit reád bízott az Atya. Úgy ahogy az előbb énekeltük, amit a bölcsesség örök tanácsában, a mi Istenünk örök tanácsvégzésében ele-

ve eldöntött, eleve elrendelt, az a maga idejében konkrétan, valóságosan végbement.

Urunk, ne csak objektív üdvtény legyen ez a számunkra, hanem szubjektív valóság. Amikor valljuk azt, hogy értem is, miattam is, amikor valljuk azt, hogy Jézus Krisztus ott van a mi javunkra a mennyben, és azt akarja, hogy ott imádjuk. Azt akarja, hogy az odafelvalókkal törődjünk, oda vágyakozzunk, és ne a föld kössön meg, és imádságként is tudjuk énekelni: segíts, hogy a földtől elszakadjunk, és tehozzád ragaszkodjunk.

Köszönjük Úr Jézus, hogy előrementél, és a téged szeretők követnek téged a halálba a feltámadáson át egészen a mennyig. Köszönjük az ottani osztályrészt. Ezért mondhatjuk: gazdag örökség jutott nekünk, és a mi részünk kies helyre esett, mert nem a föld nyomorúságát és terhét látjuk magunk előtt, hanem a mennynek a dicsőségét. Úgy, mint István, aki látta a megnyílt eget még amikor megkövezték is, és azt az Urat, ki őérte meghalt és feltámadott, és felment a mennybe, hogy helyet készítsen, az övéit felvigye oda.

Köszönjük, hogy nem bizonytalan előttünk a cél. Segíts ebben bennünket, s növeld a hitünket.

Kérünk betegeinkért, Urunk. Áldd meg őket a kórházban vagy odahaza. Légy gyógyítójuk, őrzőjük, védőjük. Hadd tudják a tieid, hogy soha semmi ki nem ragadhatja őket a te kezedből.

Kérünk, Urunk, hogy ezen a mai napon is áldd meg a további alkalmakat is szerte az egész világon. Ahol ma ünneplik, hogy mennybe mentél és mennybeneteled utat nyitott a mi számunkra is a mennybe, annak dicsőségébe, fenségébe.

Köszönjük igéd igazságát.

Ámen.

360. dicséret

(A 32. zsoltár dallamára: Ó, mely boldog az oly ember éltébe')

1. Szent egek, minden boldogok hajléki,
A nagy király jön, nyíljatok meg néki!
Nagy oszlopi a levegő égnek,
Engedjetez utat e felségnek!
Aki kezdetben titeket teremtett,
Aki azt mondá: légyen ég és föld, s lett;
Aki Igéje a nagy Istennek,
Aki által lettenek mindenek.

2. Ő a békesség örök tanácsában,
Mint aki legfőbb a váltság titkában,
Emberré lett a teljes időben,
A bűn terhét szenvedte testében.
Meghalt, áldozván halálos kínjával,
De fel is támadt maga hatalmával;
Ím, győzedelmes bajnok módjára
Felmegy és ül szent Atyja jobbára.

3. Mennybe menése az ember Fiának
Záloga lelkünk mennyei jussának,
Melyet szerzett, mint kezes, vérével
És közöl minden igaz hívével.
Ő emberré, mi atyánkfiává lett,
Atyjának minket örökösivé tett;
Maga előttünk mennybe felmene,
Nékünk is helyet hogy készítene.

4. Ó, kegyes Jézus, idvességünk ára,
Vállalt kezes, ki szent Atyád jobbára
Magasztaltattál, te, ki örök, nagy,
Atyáddal egy és örök Isten vagy:
Arra szereztél utat érdemeddel,
Isten Atyánktól nyert örökségeddel,
Hogy dicsőséged lakóhelyébe
Mégy könyörülő főpap képébe'.

5. Áldunk s imádunk mindörökké téged
És dicsőítjük örök istenséged;
Jó vagy, Uram, te, igen irgalmas,
Pap és király vagy, kegyes, hatalmas.
A te érdemed a mi nyereségünk,
Mennybe menésed élő reménységünk,
Hogy minket is, mint örökségedben,
Részeltetsz megnyert dicsőségében.

6. Adjad, Úr Jézus, hogy még evilágban
Sátorozván is, ama mennyországban
Részt vehessünk, s mint tulajdonunkkal,
Szenttül éljünk mennyei jussunkkal,
És hogy e földet jó cselekedettel,
Hálaadással, buzgó tisztelettel,
Mint lakos társai a szenteknek,
Pitvarivá tégyük az egeknek.